

Priloga 2: Mnenja udeležencev o knjigah¹ (MG branje, šolsko leto 2018/2019)

10x	<p>Damijan Šinigoj: Iskanje Eve (OŠ, SŠ, otroci s posebnimi potrebami)</p> <p>Mladi: Roman jim je všeč, ker ni obsežen, govori o aktualni temi, o odnosih med starši in otroki, ter vsebuje pustolovske elemente. Ne bi si upali podviga, kakršnega se je lotil glavni junak Leon, vendar so kljub temu navdušeni nad njegovo iznajdljivostjo; menili so, da je imel predvsem veliko sreče na svojem potovanju. Privlačno je, kako se dogodivščine vedno bolj zapletajo, predvsem jim je bila všeč dogodivščina s čolničkom in mejo, kraja telefona in denarnice z dokumenti. Zanimiv je tudi pretep med staršema. Eva in Leon uporabljata facebook, ki je malo zastarel. Knjiga bi bila bolj zanimiva, če bi to nadomestili s čim drugim. Pogovarjali so se o varni rabi interneta in priljubljenih spletnih aplikacijah; nadzor staršev se jim zdi smiseln in zdrav. Opozorili so na uporabo slenga; v večini knjig je edini uporabljen sleng ljubljanski, tukaj pa je avtor uporabil tudi druge govorce. Enega bralca je motilo »par tehničnih stvari: poseben način pisanja, sleng v napačni obliki, polomljena angleščina, dvom v štopanje, da bi ga kar odrasli pustili čez mejo, sicer pa ni nič narobe z grdimi besedami v knjigi, saj jih naša generacija uporablja; na pobeg bi se pripravil drugače («če nočeš, da starši vedo, drugače pobegneš»«). Drugemu bralcu niso všeč časovni preskoki, saj ni vedel, kje se kaj dogaja.</p> <p>Odrasli: Knjiga se jim je zdela prijetna za branje, zabavna, toda tudi nerealna, predvsem Leonovo neverjetno potovanje. Starši imajo pozitivne izkušnje s štopanjem, o tem so povedali nekaj zanimivih zgodb, tudi sami pobirajo štoparje. Večina bi svoje otroke peljala na izlet v tujo državo z namenom, da se srečajo s prijateljem, s katerim si dopisujejo. Aktivno so komentirali odnose med odraslimi in najstniki ter ugotavljali, kako so se le-ti spremenili. Nekaj kritičnih misli odraslih: skozi zgodbo sem se težko prebijala in je nisem do konca prebrala; zgodba se na začetku vleče, proti koncu pa steče, z mojega gledišča je v zgodbi ogromno lukenj, zdi se mi kot reklama za EU; ni dovolj kvalitetna za nagrado, je knjiga za na plažo; zbadlo me je oz. pritegnilo pozornost, da je v knjigi, ki sem si jo izposodila v splošni knjižnici, nekdo cenzuriral (=z edigsom pobrisal) besede spizdi, kondom, gej.</p> <p>Koordinatorice: Odlična knjiga za medgeneracijsko druženje, ker je blizu mladim in starejšim bralcem ter nudi veliko izhodišč za debato. Odrasli so učence na srečanju resnično vzgajali za življenje, pa se tega verjetno sploh niso zavedali. Praviloma ni težav z vzpostavljanjem stika med mladimi in starejšimi. Učenci so vedno pripravljeni na sodelovanje, tudi fantje nimajo težav, da se vklopijo v pretežno žensko družbo. Med branjem mladi niso razmišljali o nevarnostih, ki so pretile Leonu, toda v pogovoru z odraslimi so se tega zavedali.</p>
9 x	<p>Miha Mazzini: Zvezde vabijo (OŠ, SŠ, Vzgojni dom)</p> <p>Mladi: Knjiga jim je zelo všeč, je zanimiva, aktualna, opisuje resnično življenje in vrstnike. Mnoge probleme poznajo; dogajanje v knjigi so primerjali z izkušnjami v svojem življenju, na šoli idr.</p>

¹ Mnenja so povzetki in v poročilu niso prikazana po frekvencah. Tudi če so navedena dobesedno, niso opremljena kot citati.

	<p>Dekleta so se čudila Ani, da je bila lahko tako naivna, da je verjela svojemu virtualnemu fantu, predvsem pa mu tega nikakor ne bi odpustile; fantom pa se je najbolj v spomin vtisnilo detektivsko poizvedovanje mlajšega brata in prijateljice. Avtor vendarle mestoma pretirava (da bi šla sredi noči na most čakati prijateljico, Peter se je hkrati izdajal za vse Kajine prijateljice ...), pogrešali so rezultat prireditve, kdo je zmagal na »Talentih«. Veseli so bili srečnega konca, čeprav so težko priznali ključno vlogo odraslih pri srečnem razpletu. Oni sami znajo vse urediti s svojimi frendi, ki jih podpirajo v vsakem trenutku in vedno. Mladi se v glavnem zavedajo, da je odvisnost od telefona je velik problem. Nekateri tudi sami veliko komunicirajo preko družbenih omrežij. Težko si predstavljajo, da bi jim njihovi "prijatelji" dajali napačne in nesramne informacije o njihovih lastnostih ali željah; bili so mnenja, da nimajo tako slabih prijateljev na facebooku. V eni skupini pa so vsa dekleta izjavila, da še nimajo svojega fb profila, od socialnih omrežij pa uporabljajo Instagram in Snapchat, fb jim niti ni fascinantno oz. ne vidijo smisla uporabe.</p> <p>Odrasli: Pisatelj je precej dobro opisal življenje sodobne mladine, govori o možni realni situaciji v življenju vsakega mladostnika. Tematika je zanimiva in aktualna, poleg tega so navdušeni nad potekom zgodbe, ki se jim je zdel zelo filmski. Liki otrok so precej pozitivni v nasprotju s starši. Obravnava pereče probleme družbe (mediji, internetne prevare, telefoni). Najprej so stereotipno sklepali, da sodobno tehnologijo uporabljajo samo in zgolj otroci – nakar se je izkazalo, da fb uporablja več odraslih kot učencev iz skupine; mladinski roman jim je bil všeč, ker odpira kar nekaj tem za debato: prijateljstvo, samokritičnost, realnost, resničnostni šovi, kaj/koliko objaviti na internetu, odnosi v družini ... tudi probleme socialno šibkih družin, ločitev staršev, alkoholizem idr. Velik problem je tudi samopodoba; mediji z različnimi šovi in prikazovanjem popolnih obrazov, postav in zvezdniskega življenja. Knjiga je zanimiva, slog pisanja zelo dober, besedišče bogato, prav posebej so pohvalili Mazzinijev jezik, ki je tekoč in razumljiv, brez slengizmov in vulgarizmov, pa kljub temu za mlade privlačen. (Starejši so o romanu govorili tudi na svojem srečanju, kamor so povabili tudi naše učence.) Nekateri odrasli so bili do knjige bolj kritični, Mazzini jih je nekoliko razočaral. Zgodba premalo teče, preveč tem je odprtih.</p> <p>Koordinatorica: Navedla je primere dijakov in dijakinj z njihove srednje šole, ki so, kot bi brali roman! Pogovor so povezali s temo internetnih prevar; večkrat ne vemo, kdo se v resnici skriva za določenim profilom; pogovarjali so se, kaj lahko objavljajo in česa ne. Beseda je stekla tudi o resničnostnih šovih in našem odnosu do njih; poslušali so skladbi, ki sta ju glavni junakinji izbrali kot svoji točki nastopa. Koordinatorico je presenetilo mnenje mladostnikov o tem, koliko lahko računajo na pomoč odraslih (staršev). Le eden je menil, da bi mu mama pomagala vedno in povsod, drugi pa niso delili tega mnenja. Omenili so tudi ostala avtorjeva dela.</p>
7 x	<p>različna besedila Ivana Cankarja</p> <p>Mladi: V glavnem so brali njegove črtice. Težko so jih razumeli, z zanimanjem pa so prisluhnili mnenjem staršev in učiteljev. Potem so ugotavljali, da sploh ni tako dolgočasen za branje, kot so mislili. Večkrat bereš Cankarjeva dela, lažje ga razumeš in tako sprejemaš kot največjega umetnika slovenske pisane besede. Še najbolj jih je motil jezik, po njihovem je »starinski«. Po pogovoru so se vendarle strinjali, da je Cankarjev jezik izredno bogat, opisovanje natančno in slikovito. Mladi so se sprva osredotočili le na obnovo, kasneje pa so se vključili v razpravo o primerljivosti takratnega in današnjega časa, tudi glede vrednot. Mladi so si z navdušenjem izposodili vse tri knjige Cankarja v stripu.</p> <p>Odrasli: Obujali so spomine na osnovnošolsko branje Ivana Cankarja. Tedaj ga niso razumeli, sedaj pa vedno bolj, vedno bolj je aktualen. Vedno znova prihajaš ob poglobljenem branju do novih resnic in spoznanj, postaja zanimivo. Samo ena od učiteljic je poudarila, da je že od nekdaj Cankar njen najbolj priljubljen avtor. Starši so bili hvaležni, da so se zaradi vključenosti v skupino ponovno lotili branja Cankarja. Omenjali so veliko mero čustvovanja, ki so ga doživljali med branjem. Pogovor je prešel tudi na značilnosti takratnega časa, kar je Cankar nazorno opisoval v posameznih črticah. Odraslim so se porajale misli o vrednotah, morali ... Misel enega od odraslih: vsi nosimo v srcu kakšno skodelico kave in čutimo v ustih njen grenki okus.</p>

	<p>Koordinatorica: Vsi udeleženci so bili zadovoljni in hvaležni, da so se pogovarjali tudi o Cankarju. V treh skupinah so povabili medse knjižničarsko iz bližnje splošne knjižnice, da jim je interpretirala Cankarjevo črtico (Pehar suhih hrušk, Skodelica kave) oz. avtorja knjige Cankar v stripu. Ogledali so si tudi razstavo Cankarjevih del, pripravljeno izključno za ta dogodek. Predlagali so, da bi povabili k sodelovanju še več odraslih in jim predstavili Cankarja.</p>
7 x	<p>Lučka Kajfež Bogataj: Planet, ki ne raste</p> <p>Mladi: Knjiga je pretežka (OŠ in SŠ), težko berljiva, preveč strokovna. Tudi nezanimiva (prebrali so le Zaključni razmislek in Poudarke), tudi prestraši, problemov ne občutijo tako hudo. Sicer je privlačna na pogled (oblikovanje, slovarček in stripi). Opozarja predvsem na ekološko katastrofo, toda mladi menijo, da smo v Sloveniji še daleč od nje, so pa drugi problemi (naraščajoče prebivalstvo, migracije idr.). Nekatere je knjiga na trenutke zelo fascinirala; razmišljali so, kaj vse povzročajo odpadki taki in drugačni in kako so škodljivi za življenje na Zemlji. Ugotavljali so, kako bi lahko z bolj varčnim ravnanjem prispevali k varovanju našega okolja. Pritegnila so jih tudi poglavja o spolnosti, o feminizaciji in izumiranju samcev v živalskem svetu, kako izdelujejo oblačila po svetu in koliko kemikalij se izloča pri tem v vodo in v zrak, o biotski raznovrstnosti v Sloveniji, da naša državnica predstavlja manj kot štiri tisočinke odstotka zemeljske površine, ampak na njej živi več kot en odstotek vseh znanih živečih vrst bitij na Zemlji. Le v eni bralni skupini se je zdela tematika zanimiva in so bili zadovoljni, ker so pridobili veliko novega znanja.</p> <p>Odrasli: Navdušeni nad knjigo, osvešča, mladi bi jo morali brati, saj gre za njihovo prihodnost. Navdušeni tudi, ker je znanstvenica, ki jo poznajo iz medijev, napisala tako berljivo knjigo. Tudi njim ni bila vsem lahko berljiva. Niso je brali kar od začetka do konca, ampak po poglavjih; določena predstavljena dejstva v knjigi so jih prav pretresla, saj si niso predstavljali, da je situacija res že tako kritična. Govorili so o tem, da nikoli nismo živeli tako dobro kot zdaj, ampak hočemo še več stvari, ki jih dejansko ne potrebujemo. Težko je spremeniti miselnost ljudi, ekologija še dolgo ne bo resen predmet v šoli.</p> <p>Koordinatorice: Mnenja mladih in odraslih o knjigi so se močno razhajala; mladi se ne zavedajo ekološke krize, v šoli se o teh stvareh pogovarjajo premalo ali praktično nič. (Knjigo Planet, ki ne raste, je koordinatorica predlagala aktivu biologije, da jo predstavijo dijakom.) Na srečanju bi moral obvezno biti prisoten strokovnjak s področja ekoloških ved ali vsaj profesor biologije. Na koncu srečanja so dobili občutek pripadnosti družbi, v kateri živimo: Če ne bomo mi, kdo drug bo poskrbel za prihodnost našega planeta? Nihče in nekje se mora začeti. Zgodba se lahko začne ravno pri nas; vsak bi lahko pri sebi naredil kakšno spremembo v dobro našega okolja.</p>
6 x	<p>Srečko Kosovel: Barž ≡ kons</p> <p>Mladi: Poezije v glavnem ne berejo, zato jih tudi knjiga ni pritegnila, pesmi so se jim zdele zamornjene in temačne, predvsem pa jih niso razumeli. Po pogovoru o času, v katerem je avtor živel, so znali o poglavitnih idejah Kosovelovih družbeno-kritičnih pesmi razmišljati v kontekstu časa in razmer, v katerih živimo danes. Zavedajo se, da je človek tudi danes ogrožen v svetu, ki je poln nesoglasij, nasilja, pohlepa, egoizma, koristoljubnosti; ugotovili, da je Kosovelova poezija aktualna še danes. Pokomentirali so tudi ilustracije. Všeč jim je bilo, da so poleg branja Kosovelove poezije tudi sami ustvarjali. V eni skupini so izbirali tiste pesmi, ki so se jim zdele smešne.</p> <p>Odrasli: V glavnem ne razumejo Kosovelove poezije, nekaterih pesmi se spomnijo iz časa šolanja; jih pa Kosovel vendarle vznemirja, tudi kot človek. Nekateri so njegovo poezijo opisovali kot intenzivno, razmišljujočo, vizionarsko, zrelo in vedno aktualno. Impresionistične pesmi so se jim zdele lahkotne, pronicljive, polne občutij, pesnikova kritika družbe pa polna teže in idej, ki jih je mogoče prenesti na čas, v katerem živimo. Čudili so se preroškosti Kosovela.</p> <p>Koordinatorice: Nabor poezije Srečka Kosovela je predstavljal vsem bralcem in bralkam izziv – mladim že zaradi vsebine in oblike besedil, ki ju je brez poznavanja konteksta težko razumeti, odraslim pa zaradi teže, ki jo Kosovelova poezija ponuja. Mladim ni bilo nerodno priznati, da pesmi ne razumejo. Ravno zato je bil tokrat pogovor toliko bolj potreben. Prebrana knjiga nikogar</p>

	ni pustila ravnodušnega. Mladi so se skozi prebili že zaradi želje, da bi samostojno lahko razbrali bistvo, odrasli pa so o idejah, ki jih Kosovel ponuja, intenzivno razmišljali. Ustvarjali „konstruktivistične“ pesmi, kar je navdušilo tudi odrasle.
6 x	<p>Andrej Rozman Roza, Damijan Stepančič: Živalska kmetija</p> <p>Mladi: Ob prvem branju niso vsega razumeli in tudi nekateri prizori so se jim zdeli »preveč krvavo« narisani; vsebina se jim je zdela kruta, strašljiva. Knjiga je težka za branje, kar za strip niso pričakovali. Ko pa so se na srečanju pogovarjali, razpravljali, ponovno brali in iskali sporočila, so uživali v sodelovanju. Nekaterim je bila knjiga všeč, prav zato, ker je strip, slike so jim pomagale pri razumevanju, z branjem so bili hitro gotovi, vsebino so dramtizirali in uživali, navdušeni nad striparsko literaturo, pa tudi nad avtorjem.</p> <p>Odrasli: Knjiga jim je bila zanimiva; ni pa lahko branje, treba je razmišljati. Po razpravi so na vsebino knjige gledali širše, saj so prišli do različnih zaključkov. S stripom niso toliko domači, niso rastle z njim, toda vsebina je aktualna, vse se neprestano ponavlja. Živali so simboli za ljudi, ki jih na ta način spoznavamo z različnih aspektov; to je zgodba človeštva. Primerjali so (sodobno) družbeno stanja z odnosi na živalski kmetiji. Spoznali so, kako pomembno je, da se o knjigah pogovarjamo. Tako postane vsebina primernejša, sprejemljivejša, razumljivejša. Posamezniki so se odločili, da še enkrat preberejo. Nekaterim ni všeč, ker liki uporabljajo grde besede. Učitelj za likovno vzgojo je povedal, da je knjiga zelo dobro napisana, zelo je pohvalil likovno vizualni izgled.</p> <p>Koordinatorice: Bili so navdušeni nad stripovsko izvedbo, kar je privabilo veliko bralcev. Vsebina knjige je pretežka za mladostnike, še posebej pa za učence OŠ; ne dojamejo simbolike in prenesenega pomena.</p>
6 x	<p>Marjana Moškrič: Sanje o belem štrpedu</p> <p>Mladi: Žal večine (OŠ) knjiga ni nagovorila; omenili so, da jim je bil začetek branja zelo težak in temačen; ko so prišli skoraj do polovice, jim je knjiga postala veliko bolj zanimiva in jim je bila lažja za branje. Tematika jim ni blizu, saj se z njo ne srečajo, ker živijo na vasi, kjer je življenje bolj umirjeno. Roman se jim je zdel podoben kakšnemu kriminalnemu filmu. Zanimiv jim je bil lik štrpeda.</p> <p>Drugim se je zdela težko berljiva, vendar je vsak učenec našel nekaj svojega v knjigi, v različnih zgodbah junakov, pogovarjali so se o sprejemanju drugačnosti, o tem, da denar ni vse. Spet drugim je bila knjiga zanimiva, berljiva, uvrstili bi jo na seznam knjig za domače branje; všeč jim je, ker je glavna junakinja samozavestna. Našli so nekaj vzporednic s svojim življenjem; ob knjigi so predelali ogromno sodobne problematike; knjiga nazorno prikaže socialni status mladih in obnašanje enih in drugih.</p> <p>Odrasli: Čeprav knjiga ni lahko berljiva, jo je bilo vredno prebrati in je dobro, da so se o njej pogovarjali s svojimi otroki; poudarjene so vrednote, o katerih danes ne razmišljamo več. Strinjali so se, da je svet dejansko takšen, kot je opisan v knjigi, nekateri ljudje imajo preveč vsega, drugi pa premalo. Denar ne prinese sreče, človek je lahko bogat, če je ljubljen in ima dobre prijatelje. Premišljevali so o vsakem junaku, všeč jim je babica, ki nudi pomoč vsem, ki to potrebujejo; pa tudi o odraslih likih v knjigi, predvsem, kako je prišlo do tega, da so postali takšni, kot so. Problematiko družbe so povezale s šolo, krajem in širšo skupnostjo. Velikokrat v življenju je tako, da imajo otroci iz socialno šibkejših okolij slabše možnosti za boljše in lepše življenje in da se morajo za vsak uspeh ter preboj močno truditi. Vsekakor bi knjigo priporočili ne samo mladim, ampak tudi staršem.</p> <p>Koordinatorice: Knjiga je pozitivno presenetila vse starostne skupine s svojim pomembnim sporočilom. Svet je lahko lep, če smo sami dobri po srcu in delamo dobra dela. Ni nujno, da si na svetu resnico in pravico lasti denar. Važno je, da znamo sočustvovati z drugim, opaziti človeka v stiski in mu podati roko ter priskočiti na pomoč. Največja sreča je prijateljstvo in ljubezen. Več so povedali odrasli, ki jih je knjiga nagovorila in jim je bila tematika blizu. Tudi glede jezika – veliko kletvic, jih ni motila; povedali so, da je v vsakem filmu na TV veliko preklinjanja. Za mlajše bralce je knjiga težka, toda ni narobe, če se potrudijo, saj se morajo šolarji srečati tudi z bolj</p>

	zahtevnim branjem, sploh bolj zvesti bralci.
5 x	<p>Janja Vidmar: Pink</p> <p>Mladi: Knjiga se jim zdi dolgočasna, težko razumljiva, stilsko in slogovno zahtevna, zmotilo jih je narečje, predvsem pa jih ne zanimajo časi socializma. Glavne junakinje niso marali, presenetilo jih je njeno precej kruto in uporniško obnašanje v prejšnjem režimu. Menili so, da se obrača po vetru, da ne ve kaj hoče; niso se mogli poistovetiti z njo. Včasih so se mladi veliko bolj družili med sabo, kar je bila edina dobra stvar; življenje mladih je bilo včasih bolj razburljivo. Podelili so svoje izkušnje glede vpliva vrstnikov, današnje mode, različnih značilnih skupin ipd. Povedali so, kako se danes družijo s prijatelji, o čem se pogovarjajo; malo neradi so govorili o alkoholu, cigaretah in drogah.</p> <p>Odrasli: Obujali so spomine na »dobre stare čase«, ko niso bile vse stvari samo en klik oddaljene od naših želja. Predvsem nekoliko starejšim se je prebudila nostalgija; obujali so spomine, pripovedovali tudi o »švercanju« čez mejo. Spominjali so se svojih mladih dni, kako je bilo, ko so bili samo v obdobju odraščanja; malo so se tudi zgražali nad današnjo mladino. Ugotavljali so, da se zgodovina ponavlja; starejši se vedno sprašujejo, kam bo šel ta svet, če bodo mladi nadaljevali, kot sedaj živijo.</p> <p>Koordinatorice: Mladi ne poznajo obdobja pred osamosvojitvijo Slovenije in jih tudi ne zanima preveč. Knjiga je večji vtis naredila na odrasle, mladi pa se niso mogli vživeti vanjo, bila jim je precej tuja oziroma jim ni bila blizu. Tudi nekaterim odraslim knjiga ni preveč všeč, kritika je letela predvsem na neposreden najstniški jezik in odkrito opisovanje razmišljanja in dejanj glavne junakinje. Pogovor so speljali na odraščanje, na odraščanje staršev otrok in iskali primerjave. Tudi odrasli so imeli kar nekaj težav z narečnimi izrazi. Vsekakor je knjiga odraz časa in prostora in je dobro, da mladi neposredno začutijo, kako so včasih njihovi vrstniki živeli. Morali bi jo obvezno obravnavati pri zgodovini, seveda s profesorjem, ki je to doživel; knjiga je za nekatere dijake (SŠ) prezahtevna.</p>
4 x	<p>Nataša Konc Lorenzutti: Avtobus ob treh</p> <p>Mladi: Nekaterih knjiga ni navdušila; menili so, da je v njej premalo akcije in je dolgočasna. Drugim je bila všeč, zdela se jim je zabavna, vživeli so se v dogajanje, le eni deklici se je zdela nekoliko dolgočasna, ker so se dogajale preveč vsakdanje stvari. Spet drugim pa se je zgodba zdela prava avantura. Nekateri bi bilo v nekaterih situacijah v gozdu ponoči strah, drugi pa bi bili junaki. Razumeli so probleme mladostnikov, saj da jih tudi sami doživljajo, osvetlili so jih z več plati. Nekateri bi spremenili konec zgodbe.</p> <p>Odrasli: Bila jim je všeč, saj realno opisuje probleme današnjih mladostnikov. Nekateri pa so jo ocenili kot površno, da osebam in dogodkom manjka globine, vse je preveč lepo. Pohvalili so duhovitost, jezik, domače besedišče, vživljanje v mlade literarne osebe, domoznanstvo.</p> <p>Koordinatorica: Se strinja z odraslimi, ki menijo, da je vse preveč gladko, v resničnem življenju večinoma ni tako.</p>
4 x	<p>Vinko Möderndorfer: Kit na plaži</p> <p>Mladi: Knjiga se jim zdi zanimiva in berljiva, razumeli so jo in jo močno podoživljali; pogovarjali so se o sprejetosti, vsakega človeka je treba sprejeti takšnega, kot je. Z nekaterimi liki so se z lahkoto identificirali, imeli so različna mnenja glede dejanj glavne junakinje Nike. Lik Barbke z nenehnimi smsji se jim je zdel nekako pretiran; sami tudi pogosto uporabljajo pametne telefone, ampak se tudi radi pogovarjajo in družijo med seboj.</p> <p>Odrasli: Bili so navdušeni nad vsebino, odpira veliko vprašanj in sili k razmišljanju, presenetilo jih je piščevo poznavanje življenja mladih. Spregovorili so o sprejemanju drugačnosti, o tem, da je Nika želela pobegniti od družine in svojih odgovornosti do brata s tem, da se je zaposlila z različnimi izvenšolskimi dejavnostmi. Tudi Igorjevi starši, čeprav so to tajili, so se skrivali pred družbo. Zdelo se jim je nenavadno, da Nika tako dolgo ni sprejela svojega bratca, njeni sošolci pa</p>

	<p>so ga sprejeli zelo hitro. Skušali so predstaviti svoj vidik zgodbe in predstavljali kako bi oni ravnali, če bi bili v Nikini situaciji. Odrasli so bili presenečeni, da jih je knjiga, namenjena mladim bralcem, tako nagovorila. Spomnili so se svojih šolskih let in kaj so doživljali kot drugačnost. Govorili so tudi o medsebojnem komuniciranju danes in v preteklosti.</p> <p>Koordinatorice: Knjiga je pozitivno presenetila vse starostne skupine s svojo tematiko in s svojo berljivostjo, spominja na knjigo »Čudo«. Nekateri starši so povedali o svojih izkušnjah z otroki z Downovim sindromom. Knjiga je optimistična in nas navdaja s pozitivno energijo, naredila je močan vtis tako na koordinatorico kot na učence in odrasle. Naslednje leto bo vključena v obvezno domače branje.</p>
3 x	<p>poezija različnih pesnikov: vsak pripravi/se nauči eno pesem na pamet in pripravi zanimivo interpretacijo.</p> <p>Mladi: Ne marajo se učiti pesmi na pamet. Uživali so predvsem tisti, ki radi nastopajo. V veliki večini ne berejo poezije; po njej večinoma v razredu ali ko iščejo gradivo za bralno značko. Menijo, da je poezija zahtevna, za njo si moraš vzeti čas, moraš biti umirjen in primerno razpoložen. Pesmi ne moraš brati kot prozno delo, saj je vsaka pesem zgodba zase. Ni jim všeč, ker se hitro konča, je kot zelo kratka zgodba. Včasih je potrebno brati med vrsticami. Pa vendar jim je všeč tudi to, da ima veliko možnosti interpretacije in lastne domišljije.</p> <p>Odrasli: Kljub tremi so bili veseli, da so se ukvarjali s poezijo. Všeč jim je bilo, da so lahko sami izbrali pesmi. V svojih šolskih letih so se naučili veliko pesmi, nekatere znajo še danes. Uživali so ob prebiranju poezije, ker je vsaka pesem v njih vzbudila tudi spomine, asociacije. So pa pripomnili, da se današnji šolarji učijo premalo pesmi na pamet. Poezija je posebna, ker ima vsaka pesem svojo zgodbo in jo lahko vsak razume po svoje. Velikokrat sežejo po poeziji, ko iščejo verze za voščila.</p> <p>Koordinatorica: Opaziti je bilo veliko nervoze in treme, precej več kot pri pouku. Zanimiv je bil izbor pesmi. Učenci zelo malo pesmi znajo na pamet in le redki se spomnijo katere od pesmi, ki so se je učili v vrtcu ali nižjih razredih osnovne šole. Hkrati pa so osupnili nad tem, koliko pesmi poznamo učiteljice. Mislim, da je vzrok v tem, da se učenci pesmi praktično ne učijo več na pamet. Tudi ko nastopajo, imajo besedilo pesmi žal zapisano. Tako šolarji kot odrasli so v uri in pol dobre poezije uživali; prebudilo se je nekaj želja, da pa bi le morali več brati tudi poezijo. Tovrstna srečanja so pravi motivator, da večkrat vzameš pesniško zbirko v roke. Ko tako analiziraš poezijo oziroma jo prebiraš v skupini, ti vzbudi željo po še. Branje poezije ima resnično pozitiven vpliv na človeka, napolni dušo in umiri duha, to je bilo zagotovo enotno mnenje. Tudi šolarji so predlagali, da bi lahko pri pouku tujega jezika – angleščine in nemščine, lahko prebirali poezijo.</p>
3 x	<p>Sašo Dolenc: Od genov do zvezd</p> <p>Mladi: Knjiga jim je všeč, saj so zgodbe zanimive in napisane na način, ki jih je pritegnil, ene sicer bolj kot druge; poučna, vendar napisana zanimivo in duhovito, čisto drugače kot šolski učbeniki. Izpostavili so nekatere zgodbe, sploh fantje. Precej so se razgovorili, navedli tudi primere iz vsakdanjega življenja, se pogovarjali o Almi Karlin ...</p> <p>Odrasli: Knjiga jim je bila zelo všeč; večinoma naravoslovci (učitelji biologije, matematike in informatike) so izvedeli veliko novih, zanimivih dejstev, kljub temu, da so ogromno že vedeli ali vsaj slišali. Zgodbe bodo lahko uporabili pri pouku za popestritev učne snovi, saj so kratke, poučne in spodbujajo nadaljnje razmišljanje. Nekateri so se opravičili in niso prišli na srečanje, ker jih knjiga ni pritegnila, tudi na srečanju je bilo nekaj takih. Nekoga je zmotilo, da v knjigi ni več primerov zgodb slovenskih znanstvenikov. Vendar je zbirka tako široka, da vsak najde nekaj zase; pogovarjali so se predvsem o zgodbah s sociološko in psihološko temo (glasbenik na postaji, čaravnice ...).</p> <p>Koordinatorice: Zanimiva, odlična knjiga za medgeneracijsko branje. Udarni naslovi, kratke zgodbe, poučne in filozofske, ki nudijo mnogo tem za pogovor. Udeleženci so podali svoje mnenje spontano, brez dodatnega poziva.</p>

3 x	<p>Suzana Tratnik: Ime mi je Damjan</p> <p>Mladi: S strani dijakov je bilo zadovoljstvo zmerno, ocenili so jo kot kaotično; nekaterim sploh ni bila všeč in je niso prebrali do konca. Druge pa je vsebina presenetila, avtorica je dobro prikrila spremembo spolne identitete. Težko jim je bilo, ker Damjan nima nikogar, ki bi mu res pomagal, da bi se počutil sprejetega. Razumeli so, zakaj se je tako vedel, vživljali so se v njegovo zgodbo.</p> <p>Odrasli: Knjiga je zanimiva, toda kaotična prav zaradi težav glavne osebe, ki izvirajo iz zlorabe iz otroštva. Avtorica je verjetno želela narediti prav tak vtis na bralce. Na dogajanje so gledali s starševske perspektive in se zavedali, da Damjan ni edini kriv za svoje stiske in posledično obnašanje.</p> <p>Koordinatorice: Izbrali smo mogoče prezahtevno knjigo za mlade bralce (gimnazijci!). Pogovor so moderirali z nekaterimi ključnimi temami: jeza – kako se z njo soočamo, družinski odnosi, konflikti v družini, vprašanje spolne identitete, ime, ki predstavlja zaznamovanost. Bralna srečanja z bolj zahtevnimi knjigami (knjigami za starejše najstnike) niso dobro obiskana.</p>
2 x	<p>Andrej Rozman Roza: Izbrane Rozine v akciji</p> <p>Mladi: Pesniška zbirka jim je všeč, predvsem pesmi, ki jih spoznajo že pri Prešernu, najbolj je navdušila Urška. Nekaterih pesmi niso razumeli, ampak to jih ni odvrnilo od branja cele zbirke.</p> <p>Odrasli: Pesniška zbirka jim je všeč, branje jim je bilo zabavno; nekatere pesmi so že slišali v preteklosti in so se prav razveselili, da so v tej zbirki, ki jim bo ostala v trajni lasti. Nekateri jih niso najbolj prepričali, nekatere moti preklinjanje (Haiku), upokojena učiteljica slovenščine pa se ne strinja z njegovim odnosom do jezika, ki naj bo tak, kot ga dejansko govorimo, in ne knjižni. Posrečene pesmi, vendar ta pesniška zbirka ne bi bila prva izbira. Marsikaj moti (kletvice, pogovorni jezik), toda počasi vse skupaj dobi smisel.</p>
2 x	<p>Peter Svetina: Kako je gospod Feliks tekmoval s kolesom.</p> <p>Mladi: Gospod Feliks se jim je zdel zanimiv. Je v dobri kondiciji in zelo pogumen. Ni pomembno zmagati, ampak sodelovati. Novo kolo ne prinese zmage samo po sebi, ampak se moraš kot tekmovalec tudi potruditi in vložiti čas, energijo, trening. Gospod Feliks zagotovo ni imel žene, ker je imel nered v hiši in vse kar v škatlah; če bi to njegova žena videla, bi bila huda.</p> <p>Odrasli: Pogovarjali so se o tekmovalnosti kot osebnostni rasti, pri kateri ni poudarek na zmagi, temveč na pridobivanju izkušenj. Pohvalili so izbiro slikanice, ilustracije so zelo dobre in podpirajo besedilo ter zapolnjujejo prazna mesta (npr. kip pred univerzo). Gospod Feliks je zagotovo hipi, kar je razvidno iz njegovega načina življenja, kitk na bradi in tatuja na ilustraciji, kjer skoči v vodo.</p> <p>Koordinatorici: Slikanica je kot multimodalna knjiga, ki hkrati pripoveduje zgodbo z besedilom in ilustracijami ter z odnosom med njima, zelo dobrodošla tudi pri delu z otroki s posebnimi potrebami. Tekmovalnost v današnjem času in družbi zavzema pomembno mesto in je prav spregovoriti o njej. Starejši so povedali, da v njihovem otroštvu ni bilo takšnih slikanic.</p>
2 x	<p>Igor Karlovšek: Gimnazijec (vzgojni dom, mlajši in starejši učitelji OŠ)</p> <p>Mladi: Njihova mnenja so bila deljena: ali so prijatelji najpomembnejši ali je najpomembnejša mama, ki je samo ena. Dilema mladih: kje je zabeleženo, da si kradel, da si koga ubil? Če me dobi policija, se skušam z izgovori izogniti kazni. Saj danes vsi kradejo, kaj pa je to takega.</p> <p>Odrasli: V življenju se je večkrat treba odločiti med dvema možnostima. Tudi če narediš prekršek, ga skušaj popraviti ali pa se vsaj opravičiti za škodo, ki si jo povzročil. Težke družbenoaktualne teme romana.</p> <p>Koordinatorici: Vsebinsko knjigo jim je bila blizu, saj jim mladostniški prestopki niso tuji, zaradi letih so tudi v vzgojnem zavodu. Mladostnikov nisem mogla prepričati, da vsi ne kradejo, da to ni prav. Razprava je bila kar burna, saj smo pogled mladostnikov in odraslih le za malenkost zblížali. Vesela sem, da sem izbrala prav to knjigo, saj je debata pokazala, da se mnenja odraslih in mladostnikov o nekem početju, ki je moralno nesprejemljivo, zelo razlikujejo. Z branjem mladinskih del učitelji spoznavajo mladinsko literaturo in lahko to posredujejo tudi učencem in jih motivirajo k branju.</p>

1 x	<p>S. Pregl: Odprava zelenega zmaja, I. Karlovšek: Gimnazijec in M. Moškrič: Sanje o belem štrpedu</p> <p>Mladi: Knjige so jim bile všeč – primerjali so jih s svojim življenjem, svojimi dogodivščinami in prijateljstvom.</p> <p>Odrasli: Tudi odraslim so bila dela všeč – prav tako so jih primerjali svoje poglede na druženje, mladost ter jih povezali s knjigo ter vtisi mladih – razvil se je prijeten pogovor.</p> <p>Koordinatorica: Branje res povezuje starejše in mlajše generacije, prav tako je zanimivo primerjati poglede ene in drugih. Projekt je zelo zanimiv. Letos smo ga izpeljali v malo drugačni obliki – brali dela in izvedli le zaključno srečanje, saj med letom zaradi ostalih dejavnosti ni bilo moč izvesti več srečanj in druženj. Je pa ta oblika zelo dobra – učenci so bili motivirani za branje, prav tako odrasli. Tak način bomo obdržali tudi v prihodnje.</p>
1 x	<p>Album 14/15/16</p> <p>Mladi: Učenci in učenke iz 6. in 7. razreda so kakšno zgodbo so slabo razumeli (npr. O črnem in belem), nekatere zgodbe so se jim zdele zelo pravljične, pogrešali so konec nekaterih zgodb (posebej zgodbe o duhu Maksa Z.).</p> <p>Odrasli: Knjiga jih je presenetila v pozitivnem smislu; zgodbe so tako raznolike, da si jih težko bral več naenkrat, ker je v vsaki nekaj posebnega in vsaka je povod za drugačno razmišljanje.</p> <p>Koordinatorica: Vsaka zgodba ima svoj čar.</p>
1 x	<p>Janja Vidmar: Debeluška (mlajše in starejše učiteljice na OŠ Prevalje)</p> <p>Odrasli: O problematiki so spregovorile širše in odstirale tudi svoje življenjske zgodbe. Bile so enotnega mnenja, da je knjiga odlično branje za odraščajoča dekleta.</p>
1 x	<p>Miro Cerar: Osnove demokracije</p> <p>Mladi: Tema jim ni bila preveč zanimiva, vendar so poudarili, da je pomembna. Demokracija jih v smislu politične ureditve še ne zanima, so pa več časa posvetili pogovoru o demokraciji kot načinu življenja, kjer so lažje prepoznali svoje vloge. Demokratičnost jim pomeni predvsem, da so vsi slišani in upoštevani, kot na primer v razredu, med prijatelji, v družini. Izpostavili so funkcijo predsednika razreda, poudarili njegov pomen in odgovornost pri vodenju razreda. V šoli koristna znanja in izkušnje z demokratičnim vodenjem pridobivajo tudi v okviru šolskega parlamenta.</p> <p>Odrasli: Tema jim je bila bolj zanimiva kot učencem. Strinjali so se, da bi vsi državljani Slovenije morali bolje poznati osnove demokracije v naši državi, kaj pomeni demokracija in kaj nam omogoča v primerjavi z drugimi načini vodenja. Starejše udeleženke so prispevale svoje življenjske izkušnje s preteklim sistemom. Poudarili so, da je demokracijo treba živeti na vsakem koraku, v družini, v službi.</p> <p>Koordinatorica: Poročali so oprebranem, ob čemer se je sproti razvijal pogovor. Ves čas so bili zelo sproščeni, dobro so sodelovali tako odrasli kot učenci.</p>
1 x	<p>Leopold Suhodolčan: 7 nagajivih</p> <p>Mladi: Knjigo so prebrali predvsem učenci nižjih razredov, nekateri so jo poznali, ker so jo prejeli v 1. razredu za začetek bralne značke. Posebno všeč je bila učencem drugega triletja.</p> <p>Odrasli: Odrasli so se spomnili svojega otroštva in branja 7 nagajivih. Omenjali so tudi druge zgodbe Leopolda Suhodolčana.</p> <p>Koordinatorica: Mlajša generacija pogosto meni, da so vse zgodbe Primoževe. Tokrat je bila priložnost, da smo se pogovarjali o Leopoldu Suhodolčanu in njegovem sinu Primožu Suhodolčanu. Spoznavali smo pomembnost obeh avtorjev za BZ.</p>
1 x	<p>Janja Vidmar: Otroci sveta</p> <p>Mladi: Mladim so bile zgodbe zelo všeč. Nekateri so poudarili, da se zaradi tega zamislili nad ugodjem, ki jim ga nudijo njihovi starši, in da bi morali biti bolj hvaležni za dobrine, ki jih imajo. Večino so zgodbe pretresle.</p> <p>Odrasli: Učiteljem je bila izbrana knjiga všeč. Učenci so jih pozitivno presenetili, saj so k delu pristopili zelo resno in zavzeto. Večina je imela s potovanji po svetu kar nekaj izkušenj, tako da so jih lahko posredovali mladim, kar je še dodatno popestrilo druženje.</p>

	<p>Koordinatorica: Spoznali smo veliko zanimivosti o življenju v posameznih državah in razvijali empatijo do otrok po svetu, ki jim osnovne človekove potrebe in pravice niso samoumevne.</p>
1 x	<p>Tadej Golob: Zlati zob</p> <p>Mladi: Knjiga jim je bila sicer zanimiva, koordinatorica je bila presenečena, kako drugače so jo ocenili kot njihovi vrstniki iz prejšnje generacije. Le-ti so bili nad njo veliko bolj navdušeni. Sedanji je sploh niso dojeli kot kriminalko, ampak samo kot zgodbo, 'pripoved'.</p> <p>Odrasli: Knjiga jim je bila všeč, razvnela se je le debata, koliko je realna, torej ali se res tako mladi ljudje lahko lotijo tako nevarnih podvigov.</p>
1 x	<p>Andrej Rozman Roza: Živalska kmetija, Album 14-15-16, Lučka Kajfež Bogataj: Planet, ki ne raste.</p> <p>Koordinatorica: Brali smo različne knjige, pogovor je bil zanimiv, saj smo prepletali prebrano in razmišljanja o tematiki tudi tistih, ki knjig niso prebrali. Ker je bilo srečanje že počitniško obarvano, je bil pogovor v naravi prav prisrčen zaključek šolskega leta ob knjigi. Branje povezuje in tke vezi s sodelavci na čisto svojstven način. Najboljši pa ta, da mlade učiteljice motivira k branju, starejše pa smo jim svetel vzgled branja.</p>
1 x	<p>Marko Kravos: Sedem mičnih, jezičnih, junaških: za radijski oder in druge veselice</p> <p>Mladi: Niso prebrali cele knjige, ampak le nekatere igre. Večinoma so vsi prebrali Lunino jajce iz Postojnske jame in Hudič iz kravjega jajca; ti dve so otroci obravnavali tudi v šoli in so ju improvizirano uprizorili na licu mesta. Poudarili so, da branje dramatike ni prijetno, uprizarjanje pa zelo.</p> <p>Odrasli: Dramatiko se težko bere, kmalu nastane zmeda zaradi vlog junakov v igri. Brati je treba še posebej pozorno, vsi raje berejo prozo. Mentorica je opozorila, da je to knjiga, ki uči uči vživljanja in strpnosti, tudi sožitja v razredu, spoštovanja.</p>
1 x	<p>Mary Amato: Kitara za dva</p> <p>Mladi: Knjiga jih je navdušila, še posebej jih je pritegnila ljubezen med mladima in njuna ljubezen do glasbe. Zanimiva se jim je zdela tudi spletna podpora te knjige z besedili in posnetki.</p> <p>Odrasli: Tudi odraslim je bila ta knjiga zelo všeč.</p> <p>Koordinatorica: Ob prebiranju knjige se je razvil sproščen klepet. Naš bralni krožek nas je posebej povezal, tako otroke kot odrasle.</p>
2 x	<p>Berlie Doherty: Abela</p> <p>Mladi: Učenkam se je Abela po eni strani smilila, po drugi pa so ji zavidale, ker živi v okolju, kjer materialne dobrine niso tako pomembne; ugotavljale so, da več ko imajo današnji otroci, bolj so nesrečni. Zgodba se je mladih dotaknila, saj se tudi sami srečujejo z najrazličnejšimi težavami (ločeni starši, smrt matere, nesprejetost zaradi drugačnosti ...). Zdelo se jim je nepredstavljivo, da je Abela ostala popolnoma sama v tujem svetu, v rejniški družini. Blizu jim je bila Rosa in njeni občutki, ko se njena mati odloči posvojiti otroka. Pripovedovali so tudi o odnosih med sorojenci v svojih družinah.</p> <p>Odrasli: Poglobljali so se v različne segmente in primerjali življenje v Afriki in v razvitem svetu; večina otrok najbrž nima takšne sreče, kot jo je imela Abela. Kot matere so jo doživljale povsem drugače; izpostavile so, da je tudi v Sloveniji vedno več posvojeni afriških otrok, ki pa so po njihovem mnenju sprejeti med vrstniki. Spraševale so se o krizi identitete, ki jo doživljajo priseljeni otroci. Ob drugih knjigah na temo migracij (V morju so krokodili, Čas čudežev, Nikoli ne reci, da te je strah ...) so izpostavile, da je tudi med migranti veliko otrok, med katerimi so mnogi brez staršev in zato še bolj ranljivi.</p> <p>Koordinatorica: Za konec je upokojeni knjižničar pokazal knjige v svahiliju.</p>
1 x	<p>Barbara Bajd: Kranjska sivka (2. r. na OŠ Iga vas)</p> <p>Mladi: Zanimivo in zelo veliko so se naučili, drugače bodo gledali in skrbeli za čebelice.</p> <p>Odrasli: Lepo je biti v družbi mlajših, radovednih otrok.</p>

	<p>Koordinatorica: Mamica se je dobro pripravila (slike, fotografije, PP in pripomočki za skrb in delo s čebelami). Poizkušali so tudi med. Branje knjige in pogovor sta potekala sproščeno; otroci so si veliko zapomnili, sodelovali in uživali.</p>
1 x	<p>Šplíchal, Antonín; Pitro, Martin: Stare grške bajke in povesti (2. r. na OŠ Iga vas) Mladi: Zanimiva zgodba, vseč so jim vojaki, malo me je bilo strah. Dobro je, če smo močni in pametni, moramo biti iznajdljivi.</p>
1 x	<p>Teja Rosa: Skrivnost zajčeve graščine Mladi: Knjiga jim je bila všeč, radi imajo kriminalke; konec prehter, nedorečen. Odrasli: Kruta zgodba, v detajlih neprepičljiva. Koordinatorica: Pogovor je bil živahen, bralci so navdušeno pripovedovali o svojih vtisih.</p>
1 x	<p>Barbara Bajd: Tri dvoživke (otroci s posebnimi potrebami) Mladi: Naravoslovna slikanica jim je bila všeč. V njih je izzvala radovednost. Odrasli: Upokojeni učiteljici sta povedali, da v času njunega službovanja ni bilo tako lepo napisanih, slikovno opremljenih in z vprašanji podprtih slikanic. Koordinatorica: V letošnjem šolskem letu, sem izbrala vsebinsko lažje knjige, tako da jih beremo in se o njih pogovarjamo na samem srečanju, kar se je izkazalo za učinkovito.</p>
1 x	<p>Danni Parker: Drevo Mladi: Slikanica jim je všeč, govorili so o spremembah v naših življenjih, o občutkih varnosti in sprejetosti, o tem, da vsak konec pomeni tudi nov začetek. Odrasli: Drevesa imajo velik pomen za ljudi. Pojavljajo se kot glavni motiv v številnih pesmih. V preteklosti so številna ljudstva čistila drevesa in jim pripisovala nadnaravne sposobnosti. Sprehod skozi gozd je nekaj lepega in povzroča sprostitvev in dobro počutje; z energijami dreves se lahko zdravimo (objemanje dreves). Drevesa sodelujejo pri ustvarjanju naše zgodovine in kulturne dediščine. Koordinatorica: Presenetilo me je razmišljanje naših učencev o minljivosti. Vse v naših življenjih pride, je z nami nekaj časa in potem odide. Ko pridejo trenutki slovesa, se hkrati porajajo možnosti za nekaj novega, tako kot v slikanici Drevo.</p>
1 x	<p>Ferenc Molnár: Dečki Pavlove ulice Mladi: Težko si predstavljajo druženje, kot je opisano v knjigi. Skupina fantov iz Budimpešte želi obraniti svoj prostor za igro pred fanti, ki ga jim želijo odvzeti. Prostor za igro je gradbišče, na katerem je v velike skladovnice naložen les. Odrasli: Obujali so spomine na igre s prijatelji in sosedi, ko so bili sami otroci. Primerjali so otroške igre zdaj in v preteklosti. Koordinatorica: Odrasli so se z nostalgijo spominjali svojega otroštva in obžalovali, da težko še kje vidiš otroke, ki se igrajo skupaj in zunaj.</p>
1 x	<p>Ivan Karlovšek: Gimnazijec, Sophie McKenzie: Zaljubljena, zatreskana, Kevin Brooks: iBoy Mladi: Dijaki so izrazili zadovoljstvo, da se imajo možnost pogovarjati o prebranih delih na sproščen, neformalen način. Prebrana dela so jih spodbudila k razmisleku o njihovem odnosu do sovrstnikov, ki živijo v neurejenih razmerah. Koordinatorici: Bralni klub je dobra spodbuda za mlade, ki radi berejo, se družijo in pogovarjajo o literaturi in življenju nasploh. Nujno je dati priložnost za takšno druženje vsem generacijam. Ob pozitivni povratni informaciji udeležencev bralnega kluba pričakujemo, da nam bo v prihodnosti uspelo pritegniti k sodelovanju še več dijakov.</p>
1 x	<p>Marjana Moškrič: Sanje o belem štrpedu, Eugen Sopko: Beli vran in črna ovčka MG in Trikotnik branja: mlajši in starejši otroci ter starši (družinsko branje)</p>
1 x	<p>Andrej Rozman Roza: Mali rimski cirkus, Andrej Rozman Roza, Damijan Stepančič: Živalska kmetija MG in Trikotnik branja: mlajši in starejši otroci ter starši (družinsko branje)</p>

1 x	<p>Oton Župančič: Mehurčki (OŠ Juršinci)</p> <p>Mladi: Branje s starši je učencem 1. razreda zelo všeč. Bili so navdušeni nad uvodno motivacijo s sestavljanjo ilustracije pesmi. Nato so prisluhnili pesmi, ki so jim jo prebrali starši in po poslušanju so na temo pesmi skupaj s starši napisali uganko za druge sošolce.</p> <p>Odrasli: Staršem je bil ta način dela zelo všeč. Vsi so pohvalili prijetno zastavljeno druženje.</p> <p>Koordinatorica: Druženje je potekalo v sklopu kratkega predavanja na temo Od igre k branju (družinsko branje), ki ga vsako leto pripravim za starše učencev 1. razreda. Lepo mi je, ko gledam skupno ustvarjanje mladih staršev in njihovih otrok.</p>
1 x	<p>Pravljčna vas Leše (OŠ Prevalje)</p> <p>Ker na Prevaljah praznujejo 200 let šolstva, smo naše srečanje začeli s kratkim prerezom šolstva na Prevaljah. Za knjižnico v Domu starejših so podarili tudi zbornik, ki je izšel ob jubileju. Sledil je pogovor o šoli nekoč in danes. Učenci so pripravili vprašanja, starejši so obujali spomine, ob odgovorih smo potegnili vzporednice in so tudi učenci spregovorili o isti problematiki v današnji šoli.</p>
1 x	<p>J. Cheng: Vesolje, me slišiš?; S. Alexie: Absolutno resnični dnevnik... ; D. Almond: Ime mi je Mina; S. Crossan: Zavetje vode in Slepomišnice, antologija pesmi. (Knjige s seznama BZ.)</p> <p>Mladi: Všeč so jim knjige, ki so berljive in govorijo o težavah v obdobju odraščanja, včasih najdejo odgovore tudi za svoje težave, nič ni narobe, če razmišljajo podobno kot osebe v knjigah.</p> <p>Odrasli: Te knjige z užitkom berejo tudi odrasli, morda šele z leti razumeš nekatere stvari ali se ti ne zdijo več tako tragične, nerešljive.</p> <p>Koordinatorica: Po razpravah v parih so izbrali res dobre knjige in jih priporočili za branje sošolcem.</p>
1 x	<p>Leopold Suhodolčan: Mornar na kolesu, Anja Štefan: Sto ugank; Andrej Rozman Roza: Uganke 100 +1)</p> <p>Mladi: Skupaj s starejšimi so se zelo zabavali ob različnih ugankah in različnih odgovorih. Učenci so bili navdušeni, kako so nekateri starejši vedeli skoraj vse odgovore.</p> <p>Odrasli: Starejši so bili zelo zanimivi ob novi obliki druženja, bila jim je zelo všeč. Velikokrat so se skupaj prisrčno nasmejali.</p> <p>Koordinatorica: Učenci so vnaprej pripravili odlomke in uganke. Učenci tudi berejo starejšim.</p>
1 x	<p>Ivan Sivec: Beli mušketir</p> <p>Mladi: Menili so, da se zgodba precej vleče in začne biti zanimiva šele v drugi polovici. Belo smučarsko areno so poznali, tudi vse omenjene osebe razen Samarancha.</p> <p>Odrasli: Zdelo se jim je bolj kot ne dolgočasna, vendar so jo vsi prebrali. Glavne osebe so seveda poznali, tudi avtorja Sivca, ki ga sicer radi berejo.</p> <p>Koordinatorica: Knjiga je ni posebno navdušila, izbor je bil njen, ker je teh knjig dovolj in je predvidevala, da jo bodo mladi radi prebrali. Srečanje je bilo prijetno.</p>
1 x	<p>Prežihov Voranc: Solzice</p> <p>Mladi: Knjiga je bila za Cankarjevo priznanje, zato so jo tudi prebrali, v začetku težave z jezikom in razumevanjem nekaterih zgodb, ker živimo v drugačnem času, po pogovoru z odraslimi pa so menili, da so zgodbe delno aktualne tudi za današnji čas.</p> <p>Odrasli: Brali z nostalgijo, veseli, da so knjigo ponovno vzeli v roke.</p> <p>Koordinatorica: Odrasli so z zanimanjem prisluhnili utemeljitvam mladih bralcev.</p>
2 x	<p>različne pravljice</p> <p>Mladi: V stik s pravljicami prihajajo na različne načine: največ preko risank, nekateri pa imajo to srečo, da so jim pravljice brali ali pripovedovali starši. Učenke 6. razreda, ki berejo otrokom v vrtcu različne pravljice, so navdušene nad tem druženjem in tudi v vrtcu jih malčki že komaj čakajo. Ta druženja bodo postala ustaljena praksa.</p> <p>Odrasli: Spomnili so se svojega otroštva, ko niso imeli doma veliko knjig, mogoče zgolj eno; niti se ne spomnijo, da bi jim starši brali pravljice iz knjig, več so jim pripovedovali zgodbe iz vsakdanjega življenja; svoje prve knjige, slikanice hranijo za svoje vnuke.</p>

	<p>Koordinatorica: Zelo zadovoljna, da jim je uspelo stakati tako pristno vez med vrtcem in šolo. Preko branja so se še tesneje povezali. Učenke bi rade še pogosteje brale. Občasno se jim pridružita tudi dva fanta. Druga koordinatorica je za druženje pripravila razstavo pravljic iz šolske knjižnice, vsak udeleženec pa je od doma prinesel svojo najljubšo pravljico/slikanico – tako so ustvarili »mini« razstavo Medgeneracijskih pravljic. Vsak udeleženec je predstavil svojo slikanico ter pripovedoval o svojih spomnih na pravljice in prve knjige. Bilo je zanimivo, saj so izkušnje zelo različne in lepo so vidne generacijske razlike; tudi kako se spreminja dostopnost knjig in načini podajanja ter vrste zgodb.</p>
1 x	<p>Helena Kraljič: Koza Zoja išče prijateljico (2. r. na OŠ Iga vas)</p> <p>Mladi: Zanimiva zgodba, žalostna in poučna. Moraš biti iznajdljiv, včasih tudi radoveden in tudi prijazen. Včasih so stvari, ki jih iščeš pred teboj.</p> <p>Odrasli: Mamica se je že vnaprej veselila, da bo spet brala otrokom v šoli.</p> <p>Koordinatorica: Mamica je odgovarjala na vprašanja otrok in sodelovala v pogovoru.</p>
1 x	<p>Brata Grimm: Rdeča kapica (2. r. na OŠ Iga vas)</p> <p>Mladi: Zanimivo jim je bilo poslušati nemške besede. Nekatere besede so podobne našim. Smešna mi je bila pravljica v nemškem jeziku. Veliko novih besed poznam.</p> <p>Odrasli: Pravljico je prebrala tudi v nemščini.</p> <p>Koordinatorica: Srečanje je bilo sproščeno, otroci so uživali.</p>
1 x	<p>Grigor Vitez: Ogledalce (2. r. na OŠ Iga vas)</p> <p>Mladi: Zanimiva smešna zgodba. Se vidi, da živali niso razmišljale kot ljudje. Najbolj smešen mi je bil medved. Kregamo se tudi otroci zaradi stvari, ki so naše.</p> <p>Odrasli: Učenci vedno radi poslušajo pravljice, se vživijo in verjamejo v svet, ki jim je predstavljen.</p>
1 x	<p>Prešernove Poezije: mladi bralci z OŠ in varovanci iz doma starejših so pripravili skupno proslavo ob 8. februarju (vsaka skupina po 7 pesmi).</p>
1 x	<p>Kirsten Boie: Alhambra</p> <p>Mladi: Knjiga je bila veliko bolj všeč fantom kot dekletom. Dekleta so menila, da je knjiga dolgočasna, fantom pa je bilo všeč 'veliko akcije'.</p> <p>Odrasli: Navdušeni; gre pravzaprav za 'knjigo našega otroštva', ko še ni bilo televizije in ostalih motilcev in ko smo knjige požirali in se iz njih tudi veliko naučili.</p> <p>Koordinatorica: Knjiga ji je všeč, založba Sanje je za MG projekt podarila 10 izvodov.</p>
1 x	<p>Sarah Crossan: Zavetje vode</p> <p>Mladi: Knjigo so hitro prebrali; menijo, da se fantje morda lažje kot dekleta vključujejo v novo okolje, ni prav, da smo zelo obremenjeni z videzom in da morajo otroci izbirati med očetom in mamo; vljučevali so svoje izkušnje.</p> <p>Odrasli: Knjiga jih je navdušila, posega na različna področja, veliko je povedanega med vrsticami, zamislili so se nad svojim ravnanjem z mladimi.</p> <p>Koordinatorica: Na knjigo so postali pozorni še drugi učitelji in učenci, pri etiki v 8. razredu so si zastavili celo bralni projekt.</p>
1 x	<p>John Green, Krive so zvezde</p> <p>Mladi: Zgodbo so dojemali bolj kot ljubezensko zgodbo. Dejstvo, da sta glavna junaka zelo bolna, se jih ni tako zelo dotaknilo oziroma tega niso tako močno doživljali.</p> <p>Odrasli: Delili so si izkušnje ob izgubi svojih bližnjih zaradi raka. Zelo se jih je dotaknila tragičnost glavnih oseb.</p>
1 x	<p>Poezija Toneta Pavčka</p> <p>Mladi: Njegova poezija sega v srca. Nikoli še niso slišali za Majniško deklaracijo, ki jo je prebral Tone Pavček.</p> <p>Odrasli: Pavček vedno znova navdihuje s svojimi pesmimi in so določene vzeli kar za svoje.</p> <p>Koordinatorica: Prijetno vzdusje. Spomin na pesnika ob njegovi poeziji, misli na mladost in ljubezen do vsega, kar nas obdaja.</p>

1 x	<p>Neli Kodrič Filipič, Damijan Stepančič: Superga</p> <p>Mladi: Na splošno so pokazali precej jasno vizijo o tem, kdo je begunec, katere so institucije, ki pomagajo otrokom v stiski, kaj je genocid ipd. Pogovarjali so se o zlorabah človekovih pravic in vsi so izrazili ogorčenje nad usodo otrok v vojni. Pogovarjali so se tudi o tem, kaj bi naredili, če bi morali sprejeti begunca. Tukaj so se mnenja delila: nekateri ga ne bi želeli sprejeti, ker bi morali potem z njim deliti svoje stvari, nekateri pa bi ga sprejeli. Strip je bil vsem všeč, na splošno radi berejo stripe. Naslovno supergo razumejo kot simbol zahodne civilizacije.</p> <p>Odrasli: Mentorica je najstnikom predstavila slovarček iz knjige Cath Senker Zakaj so ljudje begunci? Večinoma so otroci izraze poznali in jih tudi znali tolmačiti. Mentorica je z njimi delila svoje izkušnje z mlado begunko iz Sarajeva, ki je stanovala pri njih.</p> <p>Koordinatorica: Mentorica zna lepo motivirati otroke in jih nagovarjati k ustvarjanju. Otroci so naknadno napisali sporočila za begunca in jih prinesli v knjižnico; visijo v izložbenem oknu in je eno lepše od drugega.</p>
1 x	<p>Slovenske ljudske pesmi</p> <p>Mladi: Pesmi so jim bile všeč, med vrstniki pa ne bi izpadli »kul«, če bi jih poslušali. Z modernimi izvedbami ljudsko pesem sodobni izvajalci skušajo približati mladim.</p> <p>Odrasli: Pomembno je, da pesem gojijo družine, nekaj se še ohranja. Pomembno je tudi, da se znamo ustaviti in poslušati do konca počasno, žalostno pesem, kar je danes problem. Človeško občutenje se v primerjavi s preteklostjo ni spremenilo. Znova smo ugotovili, kako lepe so naše ljudske pesmi, nekaj jih je tudi veselih.</p> <p>Koordinatorica: Vsak od udeležencev je prebral pesem, ki jo je izžrebal, povedal svoje vtise, nato smo jo še poslušali. S tem srečanjem smo tudi obeležili leto evropske kulturne dediščine, kot ste nam priporočili. Naredili smo si lep večer.</p>
1 x	<p>Mojiceja Podgoršek: Veliki Slovenci</p> <p>Mladi: Bilo jim je zanimivo. Vedno izvemo še kaj novega, npr.: dan Primoža Trubarja; še kaj Francetu Prešernu in še več o Juriju Vegi, Ivani Kobilci in Danetu Zajcu. Slovenci premalo cenimo svoje umetnike in ustvarjalce!</p> <p>Odrasli: Bralci se v knjigi srečamo z vrednotami, ki jih danes ne poznamo več. Pisateljica je na zanimiv in mlademu bralcu razumljiv način približala nekaj velikih Slovencev.</p> <p>Koordinatorica: Razigrano, bralno in ustvarjalno vzdušje. Zanimivi pogovori in pogledi o prebranem. Sporočilo: ponosni smo na našo slovensko dediščino.</p>
1 x	<p>Siobhan Dowd: Barjanski otrok</p> <p>Mladi: Zgodba jim je bila všeč, vendar je dve dekleti odbila politična angažiranost knjige, fant pa se je popolnoma vživel v to problematiko.</p> <p>Odrasli: Knjigo so pohvalili, opazili so veliko tem, ki jih pisateljica odpira, opazili so politično temo, opise narave, vživljanje v mater, pomen vzporedne zgodbe ... Pogovarjali smo se tudi o knjigi Sedem minut čez polnoč.</p> <p>Koordinatorica: Pogovor je bil sproščen, vendar precej neenakomeren, nekateri so povedali precej več kot drugi.</p>
1 x	<p>Anthony Horowitz: Sokolov malteser</p> <p>Mladi: Knjiga jim je všeč, zdela se jim je zabavna, duhovita, vživali so se v glavnega junaka, dogajanje je bilo ponekod prenatrpano, nekje tudi razvlečeno.</p> <p>Odrasli: Knjigi so očitali nerealističnost, skrbeli so jih slabi starši, zgodba je bila preveč zgoščena, drugače pa so bili navdušeni nad jezikom in duhovitostjo, prav tako nad dobrim prevodom.</p> <p>Koordinatorica: Vsi udeleženci sodelujejo v pogovoru, nekateri si vzamejo (pre)več časa.</p>
1 x	<p>Tadej Golob: Jezero</p> <p>Mladi: Knjiga je primernejša za odrasle osebe oziroma „starejše mlade“. Vsebina in jezik sta razumljiva, toda preveč je likov.</p> <p>Odrasli: Mentor je bil nad knjigo malo razočaran, ker se mu je zgodba zdela kopija ameriških</p>

	<p>filmov. Čudil se je, da je na več medijih zaznal, da je knjiga primerna za mlade. Zaradi argumentov tudi on meni, da ni, ker se v njej zrcali svet odraslih. Razočaran je bil tudi nad likom detektiva Birse. Misli je, da se končno piše o nekom, ki ne zapade v tipične „klišeje“ (varanje, hinavščina), a se je zgodilo prav to.</p> <p>Koordinatorica: Žal mi je bilo, da sta se srečanja udeležile le tri dijakinje. Menim, da je bil razlog za to vsebina knjige s prezahtevnimi argumenti, čeprav je bila kriminalka.</p>
1 x	<p>Cankar, Ivan: O čebelnjaku, Podobe iz sanj in Voltaire: Kandid ali optimizem (SŠ)</p> <p>Mladi: Pripravili so razstavo prebranih knjig in informativne plakate s fotografijami. O naših srečanjih bodo povedali tudi osnovnošolcem na informativnih dnevih.</p> <p>Odrasli oz. koordinatorici: Veseli sva, da imava tako zavzete bralce.</p>
1 x	<p>Christina Kilbourne: Dragi Zaza</p> <p>Mladi: Zavedajo se nevarnosti spleta in družabnih omrežij. O tem so veliko govorili že v šoli in tudi doma.</p> <p>Odrasli: Izrazili so skrb za mlade pri pretirani uporabi mobilnih telefonov. Spominjali so se oglasov za iskanje partnerjev, ki so jih že včasih objavljali v časopisih in revijah; nevarnost lažnega predstavljanja je vedno obstajala, sedaj se je spremenil način komunikacije. Z razširjenostjo uporabe mobilnih telefonov in družabnih omrežij se je spustila starostna meja žrtev takšnih zavajanj in zlorab.</p>
1 x	<p>Eleanor Hodgman Porter: Poliana</p> <p>Mladi: Zgodba o siroti Poliani vzbuja občudovanje, ker deklica v vsem zmore najti nekaj pozitivnega.</p> <p>Odrasli: Včasih je izjemno težko najti nekaj pozitivnega v težkih okoliščinah. »Polianizma« se moramo zavestno naučiti, tako kot je Poliano naučil njen oče.</p> <p>Koordinatorica: Spraševali smo se, ali res lahko v vsaki težki izkušnji najdemo nekaj dobrega, pozitivnega? Kaj pozitivnega lahko najdemo v smrti bližnjega? Mogoče so to lepi trenutki, ki smo jih skupaj preživeli, in toplina, ki nam jo je zapustil umrli, lepi spomini, in hvaležnost, da smo ga lahko imeli radi.</p>
1 x	<p>John Boyne: Deček v črtasti pižami</p> <p>Mladi: Osredotočili so se predvsem na odnos med obema dečkoma, Brunom in Šmuelom. Bruno se ne zaveda vojne, je le otrok, ki pogreša svoje prijatelje in koga, da bi se z njim igral.</p> <p>Odrasli: Izmenjavali so si zgodbe svojih družin med vojno, tudi zgodbe iz taborišč.</p> <p>Koordinatorica: Kljub vojni tematiki je pogovor tekel predvsem o odnosu med obema dečkoma, kako sta se spoprijateljila in se družila. Strinjale smo se, da knjiga lepo prikaže nedolžnost otrok v vojni.</p>
1 x	<p>R. J. Palacio: Čudo</p> <p>Mladi: Večina se jih je že srečala z okoliščino, ko se ne počutiš sprejetega, lahko razumejo, kako je bilo Augustu.</p> <p>Odrasli: Vsi smo drugačni in vsi imamo kakšno izkušnjo, ko nas drugi niso sprejemali ali so se nad nami zgražali, nas zasmehovali. NI prijetno. In kako se počutimo, ko srečamo koga drugačnega?</p> <p>Koordinatorica: Pogovor je tekel predvsem o sprejemanju drugačnih. Kako se vedemo, ko srečamo koga drugačnega? Smo kot Julian ali kot Charlotte ali kot Jack?</p>
1 x	<p>Tone Pavček, Majnice; Feri Lainšček: Demon ljubezni : panonski spevi; Simon Gregorčič: Pesmi; Mila Kačič: Minevanja; Neža Maurer: Drevo spoznanja ...</p> <p>Koordinatorica: Za zadnje srečanje v sezoni smo se odpravili »S knjigo v travo« k ribiški koči pri bližnjih ribnikih. Zbrali smo se ob branju poezije. Vsak član je izbral nekaj najljubših pesmi, ki smo jih potem na srečanju glasno brali in se o vsaki tudi pogovorili.</p>
1 x	<p>Peter Zupanc: Obešanje zmajeve glave in Kitajska, dežela razdalj (odlomki)</p> <p>Mladi: Zanimivo, poučno, vznemirljivo, prijetno srečanje z avtorjem in njegovo ženo Kitajko.</p> <p>Odrasli: Ker je Peter Zupanc sin ene od članic bralne skupine starejših, je bilo srečanje z njim in njegovo kitajsko ženo sproščeno, domače in prijetno. Brez zadržkov so ga lahko spraševali, kar jih</p>

	<p>je zanimalo. Petrovi odgovori so se prepletali z vedenjem starejših udeleženk o Kitajski. Vsaka od udeleženk je našla kakšno povezavo s Kitajsko (kultura, naravna medicina, hrana, književnost, oblačila, običaji, jezik ipd.).</p> <p>Koordinatorica: Čeprav je bil čas za izvedbo srečanja na začetku šolskega leta neugoden (učenci so prebrali le kratek odlomek iz knjig), je bilo srečanje izjemno prijetno in prisrčno. Za to je v veliki meri zaslužen tudi gost, ki je sicer sam učitelj angleščine na Kitajskem.</p>
1 x	<p>Janov krik in druga dela Marinke Fritz Kunc</p> <p>Mladi: devetošolke so njena dela že poznale, saj je bila gostja v njihovem razredu ob zaključki BZ. Romani so jim bili všeč, kljub težki problematiki, ki pa je aktualna.</p> <p>Odrasli: vsak udeleženec je poznal vsaj eno njeno delo (so si malo razdelili literaturo). Splošno mnenje je bilo, da se jih hitro bere in da so zelo »filmsko« napisani.</p> <p>Koordinatorica: Zaključek MG smo imeli ponovno v Valvasorjevi knjižnici Krško – enota Senovo. Tokrat smo povabili pisateljico Marinko Fritz Kunc.</p>
3x	<p>M. Bayless: Pleši z življenjem, Ivan Sivec: Ne pozabi najine ljubezni, Peter Svetina: Poezija za otroke (Srečanja izvajajo v sodelovanju s Knjižnico Franceta Balantiča Kamnik in na nobenem srečanju niso uporabili knjige iz naše ponudbe, pač pa so knjigo Zvezde vabijo udeležencem izročili kot darilo.)</p> <p>Koordinatorica: Določeni voditelji bolj pritegnejo udeležence kot drugi. Srečanja, ki jih vodi Danijel Bezek, so obiskana najbolj številčno. Voditelj se temeljito pripravi na srečanje in spretno vodi pogovor. V pogovor vključujemo tudi osebne izkušnje. Učenci se bolj odprejo, če se o mladostniških problemih pogovarjaš preko zgodb.</p> <p>Na decembrskem srečanju je udeležencem razdelila tudi nagrado – knjigo Zvezde vabijo.</p>
1 x	<p>Katerina Tučkova: Žitkovske boginje</p> <p>Mladi: Zanimivo jim je bilo, da so v pogovor vključili številne zdravilne rastline. Zanimivo je, kako so ljudski običaji povezani z zdravjem.</p> <p>Odrasli: Tudi na Slovenskem poznamo številne zdravilke, ki so bile pri ljudeh zelo priljubljene. Številna znanja in vedenja tonejo v pozabo. Marsikatero težavo lahko lajšamo z domačo lekarno; premalo poznamo in cenimo tisto, kar nam nudi narava.</p> <p>Koordinatorica: Voditeljica srečanja je vsebino odlično vključila v slovenski prostor. S seboj je prinesla gradivo o zdravilnih rastlinah, o vražah in obredih ob kresni noči, o pomenu lune na rastline, živali, ljudi ... Dodala je še nekaj namigov za branje s podobno tematiko s slovenskega prostora.</p>
2 x	<p>»Naj« knjige po lastnem izboru</p> <p>Mladi: Učenci so povedali nekaj o svoji najljubši knjigi in tudi to, da so jim naša srečanja ljuba, želijo si jih tudi v naslednjem šolskem letu. Mnogi med njimi, kljub temu da res veliko berejo, ne opravljajo bralne značke. Razlog je, da jim je nerodno pred sošolci, da so učitelji preveč nedosegljivi ali se jim ne da čakati na ure, ko lahko predstavijo prebrano knjigo.</p> <p>Mlade bralke so prebrana dela na kratko obnovile – izbrale so literarna besedila, v katerih so se srečale s temami, ki so jim blizu. Brale so o prijateljstvu, o prvih ljubeznih, o prvih odločitvah najstnikov in o njihovem položaju v družbi. Jasno so oblikovale tudi svoje mnenje o knjigah, ga izpostavile in se do prebranega opredelile ter poskrbele za smeh in sproščenost omizja.</p> <p>Odrasli: Posežejo po najrazličnejših zvrsteh – nekateri se lotijo klasičnih del literature, drugi imajo radi biografske zgodbe, zgodovinske teme, družbeno-kritična besedila. Svoje predstavitve knjig so oblikovali kot nekakšna priporočila – kratkim povzetkom vsebine smo dodajali svoja mnenja in razloge za izbiro dela. Izpostavljali smo predvsem različne perspektive, s katerih se lahko človek loti razumevanje katerekoli situacije ali življenjske izkušnje – izgube bližnjega, vsakdanjih življenjskih razmer, vojnih razmer, sobivanja z drugimi živimi bitji. Z mladimi so se pogovarjali o smiselnosti branja; kako je pomembno, kaj vse jim branje prinaša in zakaj se ne smejo obremenjevati z mnenji drugih.</p> <p>Koordinatorici: Kljub temu da so se naši pogovori dotikali poljubno izbranih knjig, so bila srečanja</p>

	<p>zanimiva, predvsem pa polna idej o tem, kaj izbrati in brati. Kljub temu da se letos v takšni zasedbi najbrž ne srečamo več, naj bralni predlogi k branju novih knjig pritegnejo še kakšnega (novega) bralca. »Zelo zelo dobro, definitivno za ohraniti in nadgraditi.«</p>
1 x	<p>Knjige, ki so jih brali med počitnicami: vsak je na kratko predstavil knjigo po lastni izbiri</p> <p>Mladi: Podali so strnjene obnove izbranih knjig in izpostavili književne osebe, ki so jih najbolj prepričale. Blizu so jim bile že zaradi njim podobne starosti, povedali pa so, da jih je prepričalo tudi njihovo ravnanje. Prebrane zgodbe so jih tako usmerjale k razmišljanju o tem, kako bi v podobnih vlogah ravnali sami.</p> <p>Odrasli: Lotili so se proznih in pesniških besedil, ki so jih na srečanju predstavili bodisi s krajšim povzetkom vsebine bodisi s problematiko, ki jim je dala misliti: motivi, povezani z drugačnostjo, z drugačnimi kulturami in načini življenja. Izpostavljene so bile življenjske zgodbe posameznih literarnih likov, ki bralca opomnijo na to, kako samoumevno se velikokrat zdi varno, udobno življenje, v svetu kakršnega pozna naše okolje.</p> <p>Koordinatorica: Ugotavljali smo, da ima branje – ne glede na to, kaj izbiramo – na bralce enak vpliv: pripelje nas k razmišljanju o stvareh, ki v vsakdanjem življenju zbežijo mimo, opomni nas, da v svetu nismo sami, saj je toliko zgodb, kolikor je ljudi, in je potrebno vsakemu dati priložnost. Tako mladi kot starejši bralci so bili svoje bralne vtise in svoje bralne navade pripravljeni deliti v skupini. Starejši bralci so navdušeni nad dobrim besednim zakladom mladih, ki znajo svoje ideje argumentirati, mlajši pa v starejših bralcih vidijo spodbudo – branje razumejo kot nekaj, kar ostaja z njimi.</p>
4 x	<p>Uvodno srečanje, splošno o branju</p> <p>Mladi: Bili so navdušeni, še posebej so se razveselili knjižnega darila Suzane Tratnik Noben glas. Vsi so se predstavili in povedali, zakaj so danes na srečanju in ne kje drugje. Tisti, ki so sodelovali že lani, so povedali, kaj jim je bilo najbolj všeč in zakaj nadaljujejo s sodelovanjem v projektu. Tudi vsi novi udeleženci se veselijo srečanj in branja. Povedali so, da berejo zato, da pobegnejo v drug svet, da se sprostijo in si spočijejo možgane. Radi imajo mir pri branju in da si po svoji domišljiji predstavijo dogajalni prostor in književne osebe.</p> <p>Odrasli: Vsi so se predstavili in povedali, zakaj so danes na srečanju in ne kje drugje. Starši, ki so sodelovali že lani, so povedali, da so komaj čakali letošnjega začetka. Tudi novi imajo pozitivna pričakovanja. Največ berejo za sprostitev, da pozabijo naporen dan ali da si napolnijo baterije. Radi imajo zanimive, dinamične zgodbe, s čutno tematiko.</p> <p>Koordinatorica: Pogovarjali smo se o branju nasploh, kdaj, koliko in kaj beremo. Slišali smo zanimive izkušnje in ugotovili, da smo sami knjigoljubi. Vsi so bili izredno sproščeni in polni novih pričakovanj.</p>